

Udskriftsdato: 25. december 2025

AFG nr 9412 af 23/03/2021 (Gældende)

Struktureret fordring - virksomhedsordning

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 20-1419700

Struktureret fordring - virksomhedsordning

Skatterådet bekræfter, at den strukturerede fordring A skulle behandles i overensstemmelse med kursgevinstlovens § 29, stk. 3, 1. pkt.

Skatterådet bekræfter desuden, at det samme strukturerende produkt kunne indgå i virksomhedsordningen i henhold til virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2.

Skatterådsmøde 23. marts 2021 - SKM2021. 196. SR

Spørgsmål

1. Kan Skatterådet bekræfte, at den strukturerede fordring A, skal behandles i overensstemmelse med kursgevinstlovens § 29, stk. 3, 1. pkt.?
2. Såfremt Skatterådet besvarer spørgsmål 1 bekræftende, kan Skatterådet ligeledes bekræfte, at det samme strukturerende produkt A, kan indgå i virksomhedsordningen i henhold til virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2?

Svar

1. Ja
2. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Baggrunden for anmodning om bindende svar er, at Spørger som følge af regulatoriske regler ønsker at kunne udbyde produktet A, og ønsker i denne sammenhæng klarhed om de skattemæssige konsekvenser for de kunder, som investerer i A, herunder om de danske investorer har mulighed for at købe produktet via deres virksomhedsordning uden, at det betragtes som en hævning.

A udstedes af G1, og administreres af spørger B, Y1.

Produktet i A Certificate er et ihændehavebevis (Bearer note) der direkte er knyttet til udviklingen i et underliggende aktiv - her G3, et open-ended investeringsselskab.

Selskaberne udviklingen er knyttet til er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, som i sig selv giver investor adgang til at investere igennem virksomhedsordningen.

Den 29. januar 2021 oplyste rådgiver følgende:

Skattestyrelsen har stillet supplerende spørgsmål til de anførte fakta i anmodningen om bindende svar:

Det ønskes bekræftet at en investor, der køber det strukturerede produkt A, ikke køber ejerandele i G3.

Det kan bekræftes, at en investor der køber A udstedt af G1, ikke køber aktier - eller ejerandele - i G3.

Debitor og kreditor er således uafhængige parter, og der er tale om et produkt, der er egnet til investering af ledig kapital og dermed investering af ledig kapital f.eks. fra en dansk kreditors virksomhedsordning.

Som det fremgår af anmodningen om bindende svar under Baggrund, er årsagen til at anmode om bindende svar om den skattemæssige behandling af A udelukkende regulatoriske. En direkte investering i G3 vil i sig selv være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, og dermed være lagerbeskattet, og kan indgå under virksomhedsordningen.

Uddybende kan det oplyses, at der er en reel risiko for, at fordringen bliver indfriet til en anden kurs end pari. A Certificate er direkte linket til kursudviklingen af et aktiv (Component Company), som det fremgår af det medsendte Key Information Document.

Herved vil værdiudviklingen stedse kunne være positiv eller negativ helt afhængig af kursudviklingen af aktivet G3.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Ad. Spørgsmål 1

Spørgsmål 1 bør besvares med et JA.

Bearer noten skal anses for en fordring, omfattet af kursgevinstlovens § 29, stk. 3, 1. pkt., da hovedstolen reguleres i forhold til kursudviklingen på aktier og dermed omfattet af definitionen på strukturerede obligationer, som beskattes som finansielle instrumenter.

Der er tale om en struktur, hvor investor køber en struktureret fordring, A. Den strukturerede fordring er en "Bearer note".

Den strukturerede fordring er direkte linket op til kursudviklingen i G3. Dette selskab, som den omhandlede strukturerede fordring er linket op til kursudviklingen af, er selv et investeringsselskab omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, og er selvstændigt set lagerbeskattet.

Den strukturerede fordring anses for en pengefordring, der giver kreditor et retligt krav på betaling i form af penge. Obligationen/fordringen er omfattet af kursgevinstloven, som omfatter gevinst og tab ved afståelse eller indfrielse af pengefordringer herunder ihændehaver fordringer/obligationer, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 1.

Af kursgevinstlovens § 29, stk. 3 fremgår det:

Dette kapitel og kapitel 7 gælder også gevinst og tab på fordringer, der ikke er omfattet af §§ 4 og 5, hvis fordringen reguleres helt eller delvis i forhold til udviklingen i priser og andet på værdipapirer, varer og andre aktiver m.v., når blot udviklingen er af en karakter, som kan lægges til grund i en finansiell kontrakt, jf. dog § 10.

Dette kapitel og kapitel 7 gælder dog ikke, hvis fordringen alene reguleres i forhold til udviklingen i de af Danmarks Statistik beregnede forbrugerprisindeks eller nettoprisindeks. Dette kapitel og kapitel 7 gælder heller ikke, hvis fordringen alene reguleres i forhold til udviklingen i tilsvarende officielle forbrugerprisindeks eller nettoprisindeks inden for Den Europæiske Union eller dens medlemsstater. Dette kapitel og kapitel 7 gælder altid for fordringer, der ganske vist opfylder betingelserne i 2. og 3. pkt. for ikke at være omfattet, men som herudover reguleres helt eller delvis i forhold til udviklingen i et andet grundlag, jf. 1. pkt. og for fordringer, som reguleres på grundlag af valuta og prisindeks som nævnt i 2. og 3. pkt., der ikke vedrører samme område. Prisindeks i et land, der deltager i euroen, og euroen antages at vedrøre samme område.

Værdien af fordringen er direkte knyttet til udviklingen i de investerede værdipapirer i et underliggende aktiv. Fordringen reguleres ikke i forhold til valuta eller forbrugerprisindeks, men udelukkende af den underliggende værdiudvikling af ovennævnte selskab.

Den 29. januar 2021 supplerende rådgiver med følgende:

Værdien af G3 opgøres løbende til markedsværdi.

Det må derfor efter vores opfattelse kunne lægges til grund, at der er tale om en pengefordring, jf. kursgevinstlovens § 1, stk. 1, nr. 1, der skattemæssigt skal behandles efter kursgevinstlovens § 29, stk. 3.

Der henvises supplerende til afgørelsen SKM2020. 241. SR, der omhandler en tilsvarende problemstilling.

Ad. Spørgsmål 2

Spørgsmål 2 bør ligeledes besvares med et JA.

Virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2 definerer hvilke kategorier af aktiver, der kan indgå i virksomhedsordningen:

"Stk. 2. Aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven, uforrentede obligationer og præmieobligationer kan ikke indgå i virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige driver næring med sådanne aktiver. Konvertible obligationer omfattet af aktieavancebeskatningsloven, fordringer omfattet af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendoms § 6 D, stk. 1, andele i foreninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3 og 4, obligationer, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, samt aktier og investeringsbeviser m.v., når aktier og investeringsbeviser m.v. er udstedt af et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, kan dog indgå i virksomhedsordningen."

Efter vores opfattelse omfattes A Certificate af kursgevinstlovens § 29, stk. 3 om finansielle kontrakter.

Den strukturerede fordring vil blive beskattet i henhold til reglerne for finansielle kontrakter, jf. kursgevinstlovens § 29, stk. 3, og kan efter vores opfattelse indgå i virksomhedsordningen.

Det aktiv som den strukturerede fordring følger udviklingen af, er selv omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 og kan selvstændigt indgå under virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at den strukturerede fordring A, skal behandles i overensstemmelse med kursgevinstlovens § 29, stk. 3, 1. pkt.

Begrundelse

Spørgsmålet omhandler, om der er tale om en struktureret fordring. Det har ikke betydning for besvarelsen efter kursgevinstloven, hvordan instrumentet er betegnet af repræsentanten, men derimod om der ifølge kontraktgrundlaget er tale om en pengefordring, jf. kursgevinstlovens § 1, stk. 1, nr. 1, der indeholder et element, der kan lægges til grund i en finansiell kontrakt.

Reglerne for beskatning af strukturerede fordringer findes i kursgevinstlovens § 29, stk. 3. For at være omfattet af bestemmelsen, skal der være tale om en fordring, der reguleres helt eller delvist i forhold til udviklingen i priser og andet på værdipapirer, varer mv., og udviklingen skal være af en karakter, der kan lægges til grund i en finansiell kontrakt. Ved vurderingen af, om udviklingen kan lægges til grund for en finansiell kontrakt, skal der henses til, om der er en reel risiko for, at fordringen bliver indfriet til en anden kurs end kurs pari.

Beskatning efter kursgevinstlovens § 29, stk. 3, indebærer, at den strukturerede fordring behandles efter reglerne for finansielle kontrakter efter kursgevinstlovens kapitel 6.

A er direkte linket op til kursudviklingen i G3. Det er oplyst, at selskabet G3, som den omhandlede strukturerede fordring er linket op til kursudviklingen af, selv er et investeringsselskab omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19.

Dvs. at fordringens værdi reguleres på baggrund af kursudviklingen i G3, som ifølge det oplyste er et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at beskattningen af den omhandlede fordring, skal anses for omfattet af kursgevinstlovens § 29, stk. 3, således at der er tale om en struktureret fordring, og således at aftalen beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter.

Der er herved særligt henset til, at der er tale om en fordring i kursgevinstlovens forstand i form af et pengekrav, og at fordringen reguleres på baggrund af kursudviklingen i investeringsselskabet G3, et open-ended investeringsselskab. Reguleringen af den pågældende fordring er således af en karakter, der kan lægges til grund i en finansiell kontrakt.

Skattestyrelsen finder på baggrund af ovenstående, at det pågældende produkt skal anses for en struktureret fordring i henhold til kursgevinstlovens § 29, stk. 3, 1. pkt. Derfor indstiller Skattestyrelsen, at det stillede spørgsmål besvares bekræftende.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja".

Spørgsmål 2

Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, ønskes det ligeledes bekræftet, at det samme strukturerende produkt A, kan indgå i virksomhedsordningen i henhold til virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2.

Begrundelse

Det fremgår af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 1, at virksomhedsordningen kun kan anvendes af skattepligtige personer, som driver selvstændig erhvervsvirksomhed. Det er alene erhvervsmæssige aktiver, som kan indgå i virksomhedsordningen. Dette indebærer bl.a., at såfremt der for virksomhedsmidler investeres i aktiver, som ikke kan være i ordningen, vil det blive betragtet som en hævnning i virksomhedsordningen efter hæverækkefølgen, jf. virksomhedsskattelovens § 5.

Som en undtagelse til hovedreglen om, at det alene er erhvervsmæssige aktiver, der kan indgå i virksomhedsordningen, fremgår det af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, at bl.a. obligationer, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, kan indgå i virksomhedsordningen.

Bestemmelsen om, at bl.a. strukturerede obligationer kan indgå i virksomhedsordningen, skal ses i sammenhæng med hovedreglen om, at det alene er erhvervsmæssige aktiver, der kan indgå i virksomhedsordningen.

Skatterådet fandt således i SKM2020. 241. SR, at en fordring, hvis hovedstol og indfrielsessum blev reguleret i forhold til den finansielle udvikling i et ApS, der investerede i industrivirksomheder, var omfattet af kursgevinstlovens § 29, stk. 3. Idet det forudsætningsvist blev lagt til grund, at kreditor og debitor var uafhængige parter, og at der alene var tale om et produkt, der blev udbudt med henblik på, at der kunne ske investering af overskudskapital fra kreditorernes virksomheder i virksomhedsordningen, var Skatterådet af den opfattelse, at strukturerede obligationer som de omhandlede, der blev beskattet efter kursgevinstlovens § 29, stk. 3, kunne indgå i virksomhedsordningen, uden at dette medførte, at et beløb svarende investeringen ansås for hævet i virksomhedsordningen. Skatterådet fandt derfor, at det

pågældende spørgsmål skulle besvares bekræftende, således at de pågældende strukturerede obligationer kunne indgå i virksomhedsordningen.

I SKM2019. 404. SR bekræftede Skatterådet, at et selskab, hvis formål var udlån af penge til et udenlandsk selskab var omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, og kunne indgå i virksomhedsordningen. Der blev ved besvarelsen lagt vægt på, at det var et forvaltningsselskab, som foretog det reelle arbejde i forbindelse med udlånene. Det vil sige, at det var forvaltningsselskabet, som vurderede om der skulle foretages udlån og på hvilke vilkår, således at det påtænkte investeringsselskab alene formelt besluttede, om udlånene skulle foretages på de aftalte vilkår.

Skatterådet fandt i SKM2016. 301. SR, at en struktureret fordring, der var opstået ved salg af virksomhedsaktiver, ikke kunne forblive i virksomhedsordningen, da sælgerfinansieringen ansås at være usædvanlig mellem ikke interesseforbundne parter, og dermed båret af spørgers private formueinteresser. Det blev i afgørelsen bemærket, at det forhold, at fordringen skatteretligt ansås for en struktureret fordring omfattet af kursgevinstlovens regler herom, ikke ændrede herved, idet virksomhedsskatteovens særlige bestemmelse om investering i strukturerede obligationer, ikke ansås at omfatte fordringer som den i sagen omhandlede. Af begrundelsen for afgørelsen fremgår bl.a.:

"Hverken lovteksten eller forarbejderne giver holdepunkter for, at lovgivers intention med at give mulighed for at investere midler i virksomhedsskatteordningen i strukturerede obligationer tillige var at give mulighed for at anvende virksomhedsmidler til investering i private udlån, der ikke kan være i virksomhedsordningen, blot udlånet reguleres som angivet i kursgevinstlovens § 29, stk. 3.

Det er således efter SKATs opfattelse ikke uden betydning, at der i bestemmelsen er anvendt udtrykket obligationer og ikke fordringer. Det afgørende er om der er tale om et produkt, der er egnet til investering af ledig kapital. Skatterådet har derfor i SKM2008. 449. SR accepteret, at der kunne ske indskud på indlån i pengeinstitutter, der var reguleret således, at indlånene ville være omfattet af kursgevinstlovens § 29, stk. 3. Almindelige indlån i pengeinstitutter vil også kunne ske med midler i virksomhedsordningen."

Landsskatteretten har tilsvarende i sagen SKM2019. 243. LSR fundet, at erhvervelse af konvertible obligationer skulle anses for en privat hævnning i virksomhedsskatteovens § 5. Det blev til støtte for afgørelsen bl.a. anført, at det måtte lægges til grund, at der reelt var tale om et almindeligt pengeudlån til anpartsselskabet, idet klageren havde haft en private interesse, der havde været bestemmende for købet af de konvertible obligationer udstedt af ægtefællens selskab.

Derimod fandt Landsskatteretten i SKM2018. 647. LSR, at en selvstændigt erhvervsdrivende, der anvendte virksomhedsordningen, kunne placere overskudslikviditet i en erhvervsobligation, uden at dette ville medføre en hævnning i hæverækkefølgen.

Til støtte for afgørelsen blev anført, at der var tale om forrentede obligationer, ligesom der var tale om en uafhængig og professionel udbyder.

I nærværende sag er der, som i SKM2018. 647. LSR tale om en uafhængig og professionel udbyder.

Skattestyrelsen finder derfor, at det pågældende spørgsmål skal besvares bekræftende, således at det pågældende strukturerede produkt kan indgå i virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskatteovens § 1, stk. 2.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Kursgevinstlovens § 1, stk. 1, nr. 1

Denne lov omfatter gevinst og tab ved afståelse eller indfrielse af pengefordringer herunder obligationer, pantebreve og gældsbreve.

Kursgevinstlovens § 29

Skattepligtige omfattet af § 2, eller § 12 skal medregne gevinst og tab på terminskontrakter og aftaler om køberetter og salgsretter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Gevinst og tab medregnes efter de regler, der er angivet i dette kapitel og i kapitel 7.

Stk. 2. Terminskontrakter omfatter ikke aftaler, hvor afviklingstidspunktet ligger senere end aftaletidspunktet, når afvikling finder sted inden for den afviklingsfrist, der på området anses for at være sædvanlig.

Stk. 3. Dette kapitel og kapitel 7 gælder også gevinst og tab på fordringer, der ikke er omfattet af §§ 4 og 5, hvis fordringen reguleres helt eller delvis i forhold til udviklingen i priser og andet på værdipapirer, varer og andre aktiver m.v., når blot udviklingen er af en karakter, som kan lægges til grund i en finansiel kontrakt, jf. dog § 10. Dette kapitel og kapitel 7 gælder dog ikke, hvis fordringen alene reguleres i forhold til udviklingen i de af Danmarks Statistik beregnede forbrugerprisindeks eller nettoprisindeks. Dette kapitel og kapitel 7 gælder heller ikke, hvis fordringen alene reguleres i forhold til udviklingen i tilsvarende officielle forbrugerprisindeks eller nettoprisindeks inden for Den Europæiske Union eller dens medlemsstater. Dette kapitel og kapitel 7 gælder altid for fordringer, der ganske vist opfylder betingelserne i 2. og 3. pkt. for ikke at være omfattet, men som herudover reguleres helt eller delvis i forhold til udviklingen i et andet grundlag, jf. 1. pkt. og for fordringer, som reguleres på grundlag af valuta og prisindeks som nævnt i 2. og 3. pkt., der ikke vedrører samme område. Prisindeks i et land, der deltager i euroen, og euroen antages at vedrøre samme område. (Skattestyrelsens understregning)

Kursgevinstlovens § 30

§ 29 anvendes ikke på

1. aftaler vedrørende fast ejendom, medmindre aftalens løbetid kan overskride 12 måneder og aftalens parter er personer som nævnt i boafgiftslovens § 22,
2. tegningsretter til aktier mv., der omfattes af aktieavancebeskatningsloven,
3. kurssikring ved optagelse, refinansiering, rentetilpasning eller indfrielse af lån med sikkerhed som nævnt i § 22, stk. 1, 5. pkt., ydet af et selskab eller af en person eller et dødsbo, der driver næringsvirksomhed ved finansiering
4. konverteringsretter knyttet til obligationer, pantebreve, gældsbreve og andre pengefordringer,
5. aftaler om køb og salg af aktier,
6. valutakontrakter i forbindelse med køb og salg af værdipapirer, når valutakontraktens løbetid svarer til sædvanlig afviklingstid for handel med de værdipapirer, som valutakontrakten vedrører,
7. sædvanlige aftaler om levering af varer og andre aktiver samt tjenesteydelser til privat brug eller til brug i modtagerens virksomhed eller som produkt af egen virksomhed, samt valutakontrakter indgået i forbindelse hermed, når kontrakterne ikke er optaget til handel på et reguleret marked, og

8. aftaler om hel eller delvis afståelse af virksomhed og andele af en virksomhed.

Forarbejder

L 98, FT 2004/05, Specielle bemærkninger til § 5, nr. 4, (kursgevinstlovens § 29, stk. 3)

Efter forslaget beskattes obligationer, der skal indfries med et beløb, der udvikler sig i overensstemmelse med kursudviklingen i hedgeforeninger og andre investeringsselskaber, efter reglerne for finansielle instrumenter. Herved sikres, at lagerbeskatningen af investeringsselskaber ikke gøres illusorisk. Forslaget omfatter herudover også de tilfælde, hvor en obligation følger udviklingen i bestemt opregnede værdipapirer, idet det kan være en forms sag, om en obligation opregner værdipapirer i en hedgeforening uden at nævne hedgeforeningen, eller nævner hedgeforeningen uden at opregne værdipapirerne. Forslaget omfatter endelig tilfælde, hvor fordringen følger kursudviklingen på varer og andre aktiver, f.eks. sølv og guld eller korn. Det er aktiver, som også lægges til grund i en række finansielle kontrakter. Det følger samtidig af den gældende § 30 i kursgevinstloven, at der er de samme begrænsninger med hensyn til hvilke aktiver, der er omfattet, som gælder for finansielle kontrakter.

Fordringen omfatter ikke bare det, der ofte kaldes hovedstolen. Det omfatter også ydelser, som skyldneren skal betale herudover, og som ellers ville blive beskattet som kursgevinst. Det omfatter derimod ikke renter, men det er uden betydning, om ydelsen på kontrakten betegnes som rente eller ej. Det afgørende er, om den skattemæssige behandling går ud på beskatning (eller skattefrihed) som kursgevinst. Det er ikke nødvendigvis hele gælden, der skal udvikle sig i overensstemmelse med bestemt opregnede værdipapirer m.v. Det er nok, at det kun skal gælde en del af gælden, og udviklingen behøver ikke være 1 til 1.

Forslaget omfatter ikke gæld, idet tab på gæld ikke er fradragsberettiget for personer i dag. Forslaget omfatter tab på fordringer, fordi gevinst på blåstemplede fordringer (fordringer, hvor kursgevinsten er skattefri) er omfattet.

Forslaget omfatter alene fordringer, der efter gældende regler er omfattet af kursgevinstloven. Det er således ikke tanken at udvide fortolkningen af begrebet fordringer i forhold til fortolkningen af begrebet fordringer i kapitel 2 og 3 i kursgevinstloven.

Praksis

SKM2020. 241 SR

Spørgeren ønskede bekræftet, at et finansielt produkt skulle beskattes efter reglerne for strukturerede fordringer, og at den strukturerede fordring herefter kunne indgå i virksomhedsordningen, uden at dette blev anset for en hævning i hæverækkefølgen.

Fordringens hovedstol og indfrielsessum blev reguleret i forhold til den finansielle udvikling i et ApS, der investerede i industrivirksomheder. Bl.a. henset til, at der var tale om en fordring, hvis indfrielsessum beroede på værdien af de underliggende driftsselskaber, kunne det bekræftes, at der var tale om en struktureret fordring. Det kunne ydermere bekræftes, at den strukturerede fordring kunne indgå i virksomhedsordningen, uden at dette skulle betragtes som en hævning.

SKM2009. 34. SR

Skatterådet fandt, at investering i obligationer, hvor indfrielseskursen delvis blev reguleret af udviklingen i værdipapirer på el- og energimarkedet, var omfattet af KGL § 29, stk. 3. Gevinst eller tab skulle derfor beskattes efter lagerprincippet, jf. KGL § 33. Obligationerne kunne indgå i virksomhedsordningen, jf. VSL § 1, stk. 2. Af begrundelsen fremgik bl.a.;

"Efter SKATs opfattelse er realiteten den, at obligationens indfrielseskurs delvis følger udviklingen i værdipapirer på el- og energimarkedet, idet kursværdi ud over kurs 100 ved obligationens udløb afhænger af afkastet af en investering i nærmere bestemte værdipapirer.

Obligationerne må dermed anses for at være omfattet af kursgevinstlovens § 29, stk. 3, jf. bestemmelsens 1. pkt., idet indfrielseskursen reguleres i forhold til "udviklingen i et andet grundlag" (4. pkt.)."

Den juridiske vejledning 2021-1 C. B. 1.8.2 Strukturerede fordringer

Indhold

Dette afsnit handler om beskattningen af gevinst og tab på strukturerede fordringer. Dvs. fordringer, der reguleres helt eller delvis i forhold til udviklingen i priser og andet på værdipapirer, varer og andre aktiver mv.

(...)

Regel

Reglerne om beskattningen af finansielle kontrakter gælder også gevinst og tab på fordringer, der reguleres helt eller delvis i forhold til udviklingen i priser og andet på værdipapirer, varer og andre aktiver mv., hvis udviklingen er af en karakter, som kan lægges til grund i en finansiell kontrakt. Se KGL § 29, stk. 3, 1. pkt.

Fordringen er dog ikke omfattet af reglerne for finansielle kontrakter, hvis fordringen kun reguleres i forhold til udviklingen i forbrugerprisindekset eller nettoprisindekset beregnet af Danmarks Statistik eller tilsvarende officielle indeks inden for EU. Se KGL § 29, stk. 3, 2. og 3. pkt.

Undtagelsen gælder dog ikke, hvis fordringen reguleres

- helt eller delvis i forhold til udviklingen i et andet grundlag eller
- på grundlag af valuta- eller prisindeks, der ikke vedrører samme område.

(...)

Reglerne gælder kun fordringssiden (kreditor). Gældssiden (debitor) beskattes efter de almindelige regler i kursgevinstloven.

Hvornår er der tale om en struktureret fordring?

For at fordringen er omfattet af KGL § 29, stk. 3, skal der være tale om en fordring omfattet af KGL § 1. Se C. B. 1.2 om hvilke fordringer, der er omfattet af kursgevinstloven.

Fordringen skal reguleres på et grundlag, der kan lægges til grund for en finansiell kontrakt. Det kan fx være prisudviklingen på valuta, aktier, sølv, guld eller korn. Se SKM2012. 73. SR, hvor obligationen anses for en struktureret fordring, når obligationens værdi følger værdien på låneporteføljen, som obligationens hovedstol har dækket. En fordring, hvis værdi er afhængig af udstederens egenkapitalandel, anses derimod ikke som en struktureret fordring. Se SKM2014. 699. SR og SKM2014. 711. SR.

Det kan også være kursudviklingen i hedgeforeninger og andre investeringsselskaber. Det er uden betydning, om reguleringen sker på grundlag af udviklingen i bestemt opregnede værdipapirer i hedgeforeningen eller efter kursudviklingen i hedgeforeningen, uden at de underliggende værdipapirer er opregnet.

Ved vurderingen af, om udviklingen kan lægges til grund for en finansiel kontrakt, skal der lægges vægt på, om der vil være en reel risiko for, at der bliver indfriet til en anden kurs end kurs pari. Se SKM2006. 705. SR.

Det er ikke en betingelse, at hele gælden reguleres i overensstemmelse med det aftalte grundlag. Er der kun tale om en delvis regulering af fordringen, vil fordringen også være omfattet af regelsættet.

(...)

Strukturerede fordringer undtaget fra beskatning som finansiel kontrakt

Følgende typer af fordringer er altid undtaget fra KGL's regler om finansielle kontrakter:

- Koncerninterne fordringer omfattet af KGL § 4. Se KGL § 29, stk. 3, 1. pkt., og C. B. 1.3.3.3 om KGL § 4
- Fordringer omfattet af KGL § 5, hvor tab ikke kan fradrages som følge af, at gevinster mv. ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst som følge af en DBO. Se KGL § 29, stk. 3, 1. pkt., og C. B. 1.3.3.4 om KGL § 5
- Realkreditinstitutters fordringer omfattet af KGL § 10. Se KGL § 10 og C. B. 1.3.5.

(...)

Spørgsmål 2

Lovgrundlag

Virksomhedsskattelovens § 1

Skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan anvende virksomhedsordningen efter reglerne i dette afsnit på indkomst fra virksomheden. Dette gælder dog ikke, hvis indkomst fra virksomheden er kapitalindkomst efter § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11, i personskatteloven. Endvidere kan virksomhedsordningen ikke anvendes på konkursindkomst, jf. konkursskattelovens § 6.

Stk. 2. Aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven, uforrentede obligationer og præmieobligationer kan ikke indgå i virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige driver næring med sådanne aktiver. Konvertible obligationer omfattet af aktieavancebeskatningsloven, fordringer omfattet af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendoms § 6 D, stk. 1, andele i foreninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3 og 4, obligationer, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, samt aktier og investeringsbeviser m.v., når aktier og investeringsbeviser m.v. er udstedt af et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, kan dog indgå i virksomhedsordningen. (Skat-testyrelsens understregning)

Stk. 3. Aktiver, der benyttes både til erhvervsmæssige og private formål, indgår ikke i den selvstændige erhvervsvirksomhed. (...)

Virksomhedsskattelovens § 5

Overførsel af værdier og beløb omfattet af § 4 b, stk. 1, fra virksomheden til den skattepligtige anses for foretaget i nedennævnte rækkefølge:

1. Kapitalafkast efter § 7, der vedrører det forudgående indkomstår, og som overføres til den skattepligtige inden oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 10 og 11, jf. § 13.
2. Overskud efter fradrag af kapitalafkast (resterende overskud) efter § 10, stk. 1, der vedrører det forudgående indkomstår, og som overføres til den skattepligtige inden oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 10 og 11, jf. § 13.

3. Overskud i det pågældende år:

1. Kapitalafkast efter § 7, der overføres til den skattepligtige inden udløbet af oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 10 og 11, jf. § 13, for indkomståret.
2. Overskud efter fradrag af kapitalafkast (resterende overskud) efter § 10, stk. 1.

4. Opsparet overskud.

5. Indestående på indskudskonto.

Stk. 2. Ved overførsel af værdier og beløb omfattet af § 4 b, stk. 1, fra virksomheden til den skattepligtige ud over de i stk. 1 nævnte anvendes § 11.

Stk. 3. Beløb, der overføres fra virksomheden til den skattepligtige til dækning af virksomhedsskat, omfattes ikke af stk. 1.

Forarbejder

Lovforslag L 112, FT 2009/2010, Almindelige bemærkninger pkt. 3.12 (virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2).

3.12. Indeksobligationer i virksomhedsordningen

3.12.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i virksomhedsskatteloven, jf. § 1, stk. 2, 1. pkt., kan aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven, indeksobligationer, uforrentede obligationer og præmieobligationer ikke indgå i virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige driver næring med sådanne aktiver.

Derimod kan konvertible obligationer omfattet af aktieavancebeskatningsloven, andele i foreninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3 og 4, indeksobligationer, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, samt aktier og investeringsforeningsbeviser m.v., når aktier og investeringsforeningsbeviser m.v. er udstedt af et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, indgå i virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, 2. pkt.

I dag gælder en særlig mindsterente for indeksregulerede obligationer, der er udstedt af realkreditinstitutter, Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, Kongeriget Danmarks Fiskeribank og Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, jf. kursgevinstlovens § 38, stk. 3. Mindsterentereglen for indeksregulerede obligationer indebærer, at såvel indeksopskrivningen som en eventuel kursgevinst er skattefri, hvis mindsterenten er opfyldt.

3.12.2. Forslagets formål og baggrund

Som konsekvens af ophævelsen af mindsterentereglen for fordringer generelt, jf. kursgevinstlovens § 38, stk. 1 og 2, og de foreslåede ændringer af kursgevinstlovens § 14, foreslås det ligeledes, at skattefriheden for indeksregulerede obligationer ophæves. Herved vil der ikke skattemæssigt være forskel på indekserede fordringer og andre fordringer, idet forslaget indebærer, at såvel indeksopskrivningen som en eventuel kursgevinst bliver undergivet beskatning.

Det taler for, at indekserede fordringer også i relation til virksomhedsordningen behandles på samme måde som andre fordringer, således at forbuddet mod, at indekserede obligationer kan indgå i virksomhedsordningen, ophæves.

3.12.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at forbuddet mod, at indekserede obligationer kan indgå i virksomhedsordningen, ophæves, således at indekserede obligationer i relation til virksomhedsordningen behandles på samme måde som andre fordringer.

Forslaget indebærer, at indekserede obligationer kan indgå i virksomhedsordningen, hvis fordringen ikke er uforrentet, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, 1. pkt., eller beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, 2. pkt.

Lovforslag L 112, FT 2009/2010, Specielle bemærkninger til § 12, nr. 1, (virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2).

Det foreslås, at indekserede obligationer kan medtages i virksomhedsordningen, medmindre obligationen er uforrentet.

Forslaget indebærer, at reglerne for indekserede fordringer kommer til at svare til reglerne for andre fordringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.12.

Lovforslag L 112, FT 2009/2010, ændringsforslag Til § 12:

"30) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 1, stk. 2, 2. pkt., ændres »indeksobligationer« til: »obligationer«.

[Ændret terminologi svarende til ændringen i bestemmelsens 1. punktum]"

Lovforslag L 98, FT 2004/2005, specielle bemærkninger til § 11, nr. 1

Investeringsbeviser kan som udgangspunkt ikke indgå i virksomhedsordningen. Hvis en virksomhedsejer placerer overskydende likviditet fra virksomheden i investeringsbeviser, anses købesummen for investeringsbeviserne for hævet efter den almindelig hæverækkefølge. Konsekvensen af at beløbet anses for hævet er, at beløbet beskattes med fradrag af den allerede betalte virksomhedsskat.

Baggrunden for at investeringsbeviser ikke kan indgå i virksomhedsordningen er et samspil af flere forhold. Dels er der i virksomhedsordningen fuld skatteværdi af fradraget for renteudgifter sammenholdt med at skatteyderen efter udløbet af indkomståret kan frit vælge brugen af virksomhedsordningen til eller fra. Dels beskattes avancen på investeringsbeviser først ved salget af beviset. Hvis almindelige investeringsbeviser kunne indgå i virksomhedsordningen, ville købet af investeringsbeviserne kunne ske for et lån i virksomhedsordningen med høj skatteværdi og virksomhedsordningen kunne derefter vælges fra det år, hvori investeringsbeviserne blev solgt.

Det foreslås i bestemmelsen, at investeringsbeviser m.v. i investeringsselskaber gerne må indgå i virksomhedsordningen. Det skyldes, at investeringsbeviserne lagerbeskattes. Det sikrer, at det løbende afkast fra investeringsbeviset kommer til beskatning. Der er derfor ingen grund til, at disse investeringsbeviser ikke ejes i virksomhedsordningen.

Bestemmelsen i virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2 er helt omformuleret. Herved kommer det mere klart til at fremgå hvilke værdipapirer, som kan indgå i virksomhedsordningen.

Lovforslag L 98, FT 2004/05 Specielle bemærkninger til § 11 (virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2).

Investeringsbeviser kan som udgangspunkt ikke indgå i virksomhedsordningen. Hvis en virksomhedsejer placerer overskydende likviditet fra virksomheden i investeringsbeviser, anses købesummen for investe-

ringsbeviserne for hævet efter den almindelig hæverækkefølge. Konsekvensen af at beløbet anses for hævet er, at beløbet beskattes med fradrag af den allerede betalte virksomhedsskat.

Baggrunden for at investeringsbeviser ikke kan indgå i virksomhedsordningen er et samspil af flere forhold. Dels er der i virksomhedsordningen fuld skatteværdi af fradraget for renteudgifter sammenholdt med at skatteyderen efter udløbet af indkomståret kan frit vælge brugen af virksomhedsordningen til eller fra. Dels beskattes avancen på investeringsbeviser først ved salget af beviset. Hvis almindelige investeringsbeviser kunne indgå i virksomhedsordningen, ville købet af investeringsbeviserne kunne ske for et lån i virksomhedsordningen med høj skatteværdi og virksomhedsordningen kunne derefter vælges fra det år, hvori investeringsbeviserne blev solgt.

Det foreslås i bestemmelsen, at investeringsbeviser m.v. i investeringsselskaber gerne må indgå i virksomhedsordningen. Det skyldes, at investeringsbeviserne lagerbeskattes. Det sikrer, at det løbende afkast fra investeringsbeviset kommer til beskatning. Der er derfor ingen grund til, at disse investeringsbeviser ikke ejes i virksomhedsordningen.

Bestemmelsen i virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2 er helt omformuleret. Herved kommer det mere klart til at fremgå hvilke værdipapirer, som kan indgå i virksomhedsordningen.

Lovforslag L 07 1985/86 - Skatteministeriets svar til spørgsmål 89.

"Da virksomheden ikke er et selvstændigt retssubjekt, kan der ikke fra virksomheden ydes lån, når dette ikke har erhvervsmæssig karakter. Hvis den skattepligtige finansierer privat långivning ved at hæve beløbet i virksomheden, sker hævnningen efter prioritetsorden i § 5. Virksomheden kan dog godt give kredit til personer, som har en erhvervsmæssig tilknytning til virksomheden, f.eks. varedebitorer. Endvidere kan virksomheden placere ledig kapital som bankindskud, i obligationer m.v."

Praksis

SKM2013. 505. HR

Udlån til eget selskab blev anset for "overførsel af værdier fra virksomheden til den skattepligtige" i henhold til virksomhedsskattelovens § 5, idet udlånet ikke havde erhvervsmæssig karakter. Det var ikke godtgjort, at afgørelsen var udtryk for en praksisændring med tilbagevirkende kraft. Af dommens præmisser fremgår bl.a., at:

"I virksomhedsskattelovens § 5 er rækkefølgen for "overførsel af værdier fra virksomheden til den skattepligtige" fastsat. Det er ikke i lovteksten nærmere angivet, hvornår der er tale om "overførsel af værdier til den skattepligtige" i bestemmelsens forstand, men spørgsmålet, om et lån må anses for overførsel af værdier til den skattepligtige, er omtalt i forarbejderne til loven. Heraf fremgår, at virksomheden kan yde lån, der har erhvervsmæssig karakter, uden at dette anses for overførsel af værdier til den skattepligtige. Virksomheden kan således give kredit til personer, som har en erhvervsmæssig tilknytning til virksomheden, f.eks. varedebitorer. Virksomheden kan endvidere placere ledig kapital som bankindskud, i obligationer mv. Hvis den skattepligtige derimod finansierer privat långivning, herunder til ægtefælle eller nært beslægtede, ved at hæve beløb i virksomheden, er der tale om overførsel af værdier til den skattepligtige i henhold til lovens § 5.

Højesteret finder, at de lån, som blev ydet til H1 ApS, ikke havde erhvervsmæssig karakter. Der var derimod tale om, at A finansierede privat långivning, idet han, uden at det havde tilknytning til lægevirksomhedens aktiviteter, hævdede beløb i virksomheden. Herved skete der "overførsel af værdier" fra virksomheden "til den skattepligtige" som nævnt i virksomhedsskattelovens § 5."

SKM2019. 243. LSR

"Landsskatteretten fandt, at erhvervelse af de omhandlede konvertible obligationer skulle anses for en privat hævning i virksomhedsskattelovens § 5. Af begrundelsen fremgår bl.a., at:

Som udgangspunkt kan konvertible obligationer indgå i virksomhedsordningen, jf. ordlyden af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2. Man må imidlertid se bestemmelsen i sammenhæng med lovens øvrige bestemmelser og formål, herunder at ikke erhvervsmæssige aktiver ikke kan medtages i virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens § 1, og bestemmelsens forarbejder. Såfremt et aktiv erhverves for virksomhedens midler, skal aktivet som udgangspunkt anskaffes som led i virksomhedens erhvervsmæssige drift. Opspærede midler i virksomhedsordningen til en foreløbig lav beskatning kan ikke anvendes til privat motiverede formål, uden at beløbet først hæves, jf. virksomhedsskattelovens § 5, hvorved der sker endelig beskatning af de opspærede midler.

SKAT har på den baggrund været berettiget til at foretage en vurdering af det konvertible gældsbrief i forhold til tilknytning til den erhvervsmæssige drift og omstændighederne angående udstedelsen, herunder om udlånet reelt er båret af private interesser, jf. SKM2013. 505. HR.

Tre retsmedlemmer, herunder retsformanden finder herefter, at de konvertible obligationer efter en konkret vurdering ikke kan indgå i virksomhedsordningen, hvorfor et beløb svarende til udlånet skal anses for hævet i hæverækkefølgen, jf. virksomhedsskattelovens § 5. Der er herved lagt vægt på, at klagerens virksomhed ikke driver næring med pengeudlån, og at de konvertible gældsbriefe er udstedt af klagerens ægtefælles 100 % ejede anpartsselskab. Det må på den baggrund lægges til grund, at der reelt er tale om et almindeligt pengeudlån til anpartsselskabet, idet klageren har haft en private interesse, der har været bestemmende for købet af de konvertible obligationer udstedt af ægtefællens selskab."

SKM2018. 647. LSR

En selvstændig erhvervsdrivende, der drev virksomhed med anvendelse af virksomhedsordningen, kunne anvende overskudslikviditet til placering i en erhvervsobligation, uden at det ville medføre en hævning i hæverækkefølgen.

SKM2010. 96. LSR

En anmodning om ændring af selvangivet opsparet overskud i virksomhedsordningen som følge af et udlån var med rette ikke imødekommet, idet udlånet var uden forbindelse med den virksomhed, der var drevet i virksomhedsordningen.

SKM2020. 241. SR

Fordringens hovedstol og indfrielsessum blev reguleret i forhold til den finansielle udvikling i et ApS, der investerede i industrivirksomheder. Bl.a. henset til, at der var tale om en fordring, hvis indfrielsessum beroede på værdien af de underliggende driftsselskaber, kunne det bekræftes, at der var tale om en struktureret fordring. Det kunne ydermere bekræftes, at den strukturerede fordring kunne indgå i virksomhedsordningen, uden at dette skulle betragtes som en hævning. Skatterådet begrundede deres afgørelse således:

"Det fremgår af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 1, at virksomhedsordningen kun kan anvendes af skattepligtige personer, som driver selvstændig erhvervsvirksomhed. Det er alene erhvervsmæssige aktiver, som kan indgå i virksomhedsordningen. Dette indebærer bl.a., at såfremt der for virksomhedsmidler investeres i aktiver, som ikke kan være i ordningen, vil det blive betragtet som en hævning i virksomhedsordningen efter hæverækkefølgen, jf. virksomhedsskattelovens § 5.

Som en undtagelse til hovedreglen om, at det alene er erhvervsmæssige aktiver, der kan indgå i virksomhedsordningen, fremgår det af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, at bl.a. obligationer, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, kan indgå i virksomhedsordningen. På trods af denne udtrykkelige lovhjemmel har praksis fastlagt undtagelser.

Skatterådet har således i afgørelsen SKM2016. 301. SR fundet, at en struktureret fordring, der var opstået ved salg af virksomhedsaktiver, ikke kunne forblive i virksomhedsordningen, da sælgerfinansieringen ansås at være usædvanlig mellem ikke interesseforbundne parter, og dermed båret af spørgers private formueinteresser. Det blev i afgørelsen bemærket, at det forhold, at fordringen skatteretligt ansås for en struktureret fordring omfattet af kursgevinstlovens regler herom, ikke ændrede herved, idet virksomhedsskattelovens særlige bestemmelse om investering i strukturerede obligationer, ikke ansås at omfatte fordringer som den i sagen omhandlede. Af begrundelsen for afgørelsen fremgår bl.a.:

"Hverken lovteksten eller forarbejderne giver holdepunkter for, at lovgivers intention med at give mulighed for at investere midler i virksomhedsskatteordningen i strukturerede obligationer tillige var at give mulighed for at anvende virksomhedsmidler til investering i private udlån, der ikke kan være i virksomhedsordningen, blot udlånet reguleres som angivet i kursgevinstlovens § 29, stk. 3.

Det er således efter SKATs opfattelse ikke uden betydning, at der i bestemmelsen er anvendt udtrykket obligationer og ikke fordringer. Det afgørende er om der er tale om et produkt, der er egnet til investering af ledig kapital. Skatterådet har derfor i SKM2008. 449. SR accepteret, at der kunne ske indskud på indlån i pengeinstitutter, der var reguleret således, at indlånene ville være omfattet af kursgevinstlovens § 29, stk. 3. Almindelige indlån i pengeinstitutter vil også kunne ske med midler i virksomhedsordningen."

Landsskatteretten har tilsvarende i sagen SKM2019. 243. SR fundet, at erhvervelse af konvertible obligationer skulle anses for en privat hævnning i virksomhedsskattelovens § 5. Det blev til støtte for afgørelsen bl.a. anført, at det måtte lægges til grund, at der reelt var tale om et almindeligt pengeudlån til anpartselskabet, idet klageren havde haft en private interesse, der havde været bestemmende for købet af de konvertible obligationer udstedt af ægtefællens selskab.

Idet det i den foreliggende sag forudsætningsvist lægges til grund, at kreditor og debitor er uafhængige parter, og at der alene er tale om et produkt, der udbydes med henblik på, at der kan ske investering af overskudskapital fra kreditorernes virksomheder i virksomhedsordningen, er Skatterådet af den opfattelse, at strukturerede obligationer som de omhandlede, der beskattes efter kursgevinstlovens § 29, stk. 3, kan indgå i virksomhedsordningen, uden at dette medfører, at et beløb svarende investeringen anses for hævet i virksomhedsordningen.

Skatterådet finder derfor, at det pågældende spørgsmål skal besvares bekræftende, således at de pågældende strukturerede obligationer kan indgå i virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2."

SKM2019. 406. SR

Skatterådet bekræftede, at indskud i et investeringsselskab, omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, ikke ansås for en privat hævnning i henhold til virksomhedsskattelovens § 5. Skatterådet kunne ikke bekræfte, at hvis der blev stiftet et kapitalselskab, og dette konkret ville have til formål at investere i aktier og værdipapirer omfattet af aktieselskabsloven (børsnoterede) samt erhverve fordringer omfattet af kursgevinstloven med pant i fast ejendom på markedsmæssige vilkår, ville kapitalselskabet være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, da en aktivitet med udlån direkte fra et selskab, hvor ansatte eller andre i selskabet selv vurderede debitor og under hvilke vilkår udlånene skulle foretages, gik ud over at investere i værdipapirer, således at der var tale om "anden virksomhed".

SKM2019. 404. SR

Skatterådet bekræftede, at et selskab, hvis formål var udlån af penge til et udenlandsk selskab var omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, og kunne indgå i virksomhedsordningen. Der blev ved besvarelsen lagt vægt på, at det var et forvaltningsselskab, som foretog det reelle arbejde i forbindelse med udlånene. Det vil sige, at det var forvaltningsselskabet, som vurderede om der skulle foretages udlån og på hvilke vilkår, således at det påtænkte investeringsselskab alene formelt besluttede, om udlånene skulle foretages på de aftalte vilkår.

SKM2016. 301. SR

Skatterådet bekræftede, at en fordring opfyldte betingelserne for at være en struktureret fordring. Skatterådet kunne dog ikke bekræfte, at fordringen, der var opstået ved salg af virksomhedsaktiver, kunne forblive i virksomhedsordningen, da sælgerfinansieringen ansås at være usædvanlig mellem ikke interesseforbundne parter, og dermed båret af spørgers private formueinteresser. Det forhold, at fordringen skatteretligt ansås for en struktureret fordring omfattet af kursgevinstlovens regler herom, ændrede ikke herved, idet virksomhedsskattelovens særlige bestemmelse om investering i strukturerede obligationer, ikke ansås at omfatte fordringer som den i sagen omhandlede.

SKM2016. 15. SR

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at lån ydet mod pant i fast ejendom kunne indgå i virksomhedsordningen. Virksomhedens midler ville dog, uden at det blev anset for en hævning, kunne anbringes i andele i et investeringsselskab, der i stedet forestod udlånsaktiviteten.

SKM2009. 746. SR

Skatterådet bekræfter, at en fysisk persons investering i produktet kan være omfattet af kursgevinstlovens § 29, stk. 3, samtidig bekræftes det, at fysiske personer, der anvender virksomhedsordningen kan investere i produktet, uden at dette betragtes som en hævning.

SKM2006. 307. SR

Skatterådet blev anmodet om at tage stilling til, om tab på finansielle instrumenter opstået i 2002 til 2004 kunne modregnes i de i sagen nævnte strukturerede obligationer. Skatterådet fandt, at gevinster på strukturerede obligationer omfattet af kursgevinstlovens § 29, stk. 3, 1. pkt. som udgangspunkt kunne modregnes, dog med forbehold for strukturerede obligationer omfattet af kursgevinstlovens § 29, stk. 3, 2. og 3. pkt. Skatterådet blev derpå spurgt om alle former for strukturerede obligationer kunne indgå i virksomhedsordningen. Skatterådet svarede, at de strukturerede obligationer, der var omfattet af beskatning efter kursgevinstlovens § 29, stk. 3, kunne indgå, og at der ikke var noget krav om, at disse skulle være forrentet.

Den juridiske vejledning 2021-1 C. C. 5.2.2.5 Aktier, andelsbeviser mv.

Indhold

Dette afsnit beskriver de finansielle aktiver, der efter VSL § 1, stk. 2, ikke kan indgå i virksomhedsordningen, når den selvstændige har valgt beskatning efter virksomhedsskattelovens afsnit 1.

(...)

Resumé

Som udgangspunkt skal alle erhvervsmæssige aktiver indgå i virksomhedsordningen, når den selvstændige har valgt at benytte denne ordning. En række finansielle aktiver kan dog ikke indgå i virksomhedsordningen, selv om de har tilknytning til den erhvervsmæssige virksomhed.

Hovedregel

Finansielle aktiver, der er omfattet af VSL § 1, stk. 2, 1. pkt., kan ikke indgå i virksomhedsordningen, selv om de vedrører den erhvervsmæssige virksomhed.

Finansielle aktiver kan dog indgå i virksomhedsordningen, hvis

- den selvstændige driver næring med sådanne aktiver, fx som vekselerer, eller
- aktiverne beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter i kursgevinstloven.

Se VSL § 1, stk. 2.

(...)

Reglerne for obligationer og indeksobligationer er herefter:

(...)

Erhvervet den 27. januar 2010 eller senere:

- Uforrentende obligationer kan ikke indgå i virksomhedsordningen, medmindre den selvstændige driver næring med indeksobligationerne, eller de beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter
- Forrentede indeksobligationer kan indgå i virksomhedsordningen
- Uforrentede indeksobligationer kan ikke indgå i virksomhedsordningen, medmindre den selvstændige driver næring med indeksobligationerne, eller de beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter. (...)

(...)

Strukturerede obligationer

Obligationer, der er omfattet af KGL § 29, stk. 3, 1. pkt., er omfattet af definitionen på indeksobligationer. De kan derfor som udgangspunkt indgå i virksomhedsskatteordningen. Hvis obligationen er omfattet af KGL § 29, stk. 3, 2. eller 3. pkt., kan obligationen ikke indgå i virksomhedsskatteordningen, medmindre den også bliver reguleret efter et andet grundlag, der er omfattet af KGL § 29, stk. 3, 1. pkt., eller den reguleres efter et valuta- og prisindeks, der ikke vedrører samme område, jf. KGL § 29, stk. 3, 4. pkt. Se SKM2006. 307. SR.

Obligationer, hvor indfrielseskursen delvist blev reguleret af udviklingen i værdipapirer på el- og energimarkedet, var omfattet af KGL § 29, stk. 3. Obligationerne kunne derfor indgå i virksomhedsordningen, jf. VSL § 1, stk. 2. Se SKM2009. 34. SR.

Et struktureret indlån er omfattet af reglerne i KGL § 29, stk. 3, og kan derfor indgå i virksomhedsordningen jf. VSL § 1, stk. 2. Se SKM2008. 449. SR. Modsat i SKM2016. 301. SR om en struktureret fordring.

Nogle værdipapirer, der i visse tilfælde kunne blive nedskrevet, og som ejeren ikke havde et ubetinget krav på at få indfriet, blev anset for almindelige fordringer og ikke strukturerede obligationer. Fordringer, der af udstederen eventuelt kunne konverteres til kapitalandele, blev

ligeledes anset for almindelige fordringer. Midler i virksomhedsordningen kunne anvendes til investering i værdipapirerne, så længe der skete forrentning jf. SKM2014. 711. SR.

Afkast af aktiver omfattet af reglen

Afkastet af finansielle aktiver, der ikke kan indgå i virksomhedsordningen, skal også holdes udenfor.

Konsekvenser ved investeringer i aktiver, der ikke kan indgå i virksomhedsordningen

Hvis en selvstændig investerer midler fra virksomheden i aktier eller andre værdipapirer, der ikke kan indgå i virksomhedsordningen, anses et beløb, der svarer til købsprisen, for overført til den selvstændige efter hæverækkefølgen i VSL § 5. Overførslen skal ske på det tidspunkt, hvor værdipapirerne bliver købt.

Se også afsnit A. A. 14 om mulighederne for omgørelse, skatteforbehold og ændring af valg i oplysnings-skemaet.